

РЕШЕНИЕ

№ 163

гр. Пловдив, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анна Ив. Иванова

Членове: Румяна Ив. Андреева
Иван Ал. Анастасов

при участието на секретаря Валентина П. Василева
като разгледа докладваното от Анна Ив. Иванова Въззивно гражданско дело
№ 20225300502569 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на П. Н. Б. с ЕГН:***** против решение №2769/20.07.2022г. по гр.д.№3975/2021г. на ПРС, 15 гр.с., с което са отхвърлени предявенияте от П. Б. искове в общ размер на 1528.15 лв., представляваща възнаграждение за положен извънреден труд в размер на в размер от 208 часа за периода 06.03.2020 г. - 01.07.2020 г., обезщетение за командировка за м. юни 2020 г. и обезщетение за неизползван платен годишен отпуск от пет дни за 2020 г. по чл. 224 КТ. Изложени са съображения за неправилност и незаконосъобразност на решението, иска се неговата отмяна и уважаване на предявените искове. Конкретно са изложени доводи, че неправилно I-инстанционният съд е прил, че ищецът не е положил извънреден труд като се позовава на приетата съдебна счетоводна експертиза. Доказателствата по делото са ценени изцяло в полза на ответното дружество и не са обсъдени в пълнота. Не са представени всички седмични графици за дежурства, пътни листове/книжки и документи относно начисления на инкасо автомобил. Съдът не е взел предвид свидетелските показания на свидетеля Т.. По отношение на дължимото обезщетение за командировъчни пари вещото лице установило, че от ответното дружество са изплатени командировъчни за м. март 2020 г. и м. април 2020 г. Неправилно съдът е възприел приетото от вещото лице, че през м. юни 2020 г. ищецът не е бил в командировка в населени места извън посоченото в трудовия договор. Неправилно е

отхвърлена от съда претенцията за заплащане на платения годишен отпуск, тъй като от заключението на експертизата се установявало, че ищецът пропорционално на обработеното време има право на 7 дни годишен отпуск в размер на 194.09 лв., от които му е платено обезщетение за 5 дни в размер на 166.32 лв.

Постъпило е становище от адв.Л. Т., САК – пълномощник на въззиваемия “Ей Ес Пи“ЕООД, ЕИК ***** със седалище и АУ гр.***** , с който се оспорва ВЖ като неоснователна, счита решението за правилно и законосъобразно. Правилно съдът е приел, че ищецът не е доказал да е полагал извънреден труд, както и да е бил командирован през процесния период. Въз основа на приетото заключение на съдебната счетоводна експертиза съдът е установил, че дължимото обезщетение за неползван платен годишен отпуск му е заплатено напълно. По отношение на иска за възнаграждение за положен извънреден труд, счита, че не е доказан. По отношение на иска за заплащане на командировъчни пари, счита, че ищецът е извършвал постоянната си работа по време на пътуването си, поради което на основание чл. 6, ал. 1, т. 1 от Наредбата за командировките в страната не се дължат командировъчни, квартирни и дневни пари. Счита, че извънредният труд не е установен, като показанията на свидетеля Т. не са достатъчно конкретни с оглед на факта, че лицето е работило всъщност в гр.П. и не е имало преки наблюдения върху работното време на ищеца. Допълнително поддържа направеното при условията на евентуалност възражение за прихващане с изплатените суми за командировки, които са представени в производството пред първата инстанция, като поддържа, че тези суми са заплатени без основание и не се дължат на служителя доколкото неговата длъжност по своя характер не позволява да бъде командирован, тя се изпълнява на път, съгласно цитираната в отговора на въззивната жалба наредба. Иска се потвърждаване на решението.Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на възнаграждението, претендирано от въззивника.

По направените доводи и оплаквания, ПОС, XIV гр.с., намира следното:

Производството по първоинстанционното дело е образувано по искова молба, с която са предявени искове с правна квалификация чл.215/1/КТ, чл.262/1/,т.4 КТ вр. с чл.150 от КТ.

Ищецът твърди, че, работил през процесния период на длъжност „*****“ при ответника по трудов договор №80/06.03.2020 г. за времето от 06.03.2020 г. до 01.07.2020 г., когато ТПО му било прекратено по взаимно съгласие. През същия период той положил извънреден труд в размер на 208 часа, който не му бил заплатен, поради което претендира сумата 1079,52 лв.,както и сумата 310лв.- обезщетение за командировка за м.юни 2020 г. и сумата 138,63 лв.- неползван платен годишен отпуск за 5 дни за 2020 г., които суми претендира ведно със законната лихва от подаване на ИМ -01.03.2021 г. до окончателното плащане.

Първоинстанционният съд е отхвърлил исковете.

По направените доводи и оплаквания, ПОС намира следното:

Не е спорно, а и от събраните по първоинстанционното дело доказателства се установява, че през процесния период 06.03.2020 г. до 01.07.2020 г въззивникът е работил на длъжност „*****“ при въззиваемия.

По делото са разпитани свидетелите И. Н. В. и Е. Т.. Свидетелят И. Н. В. – *****, който установи, че познава дейността на инкасовите екипи, която се изразявала в взимане и доставяне на пощенски и ценни пратки, като сутрин се предавали на пратки в пощенските станции, от там взимат други обратно и съответно се доставят по различни маршрути; ръководителят на инкасовото звено разпределял екипите и движението и така, че накрая на месеца да имат равни часове; по трудов договор П. Б. обслужвал област П., поради което за област П. не следва да му се заплащат командировъчни.

Свидетелят Т.-регионален ***** за Южна България в „Ей Ес Пи“ установи, че работата на инкасатора била да приема и предава ценни пратки и багаж на „Български пощи“ и на клиенти; колите тръгвали сутрин към 7 часа, но служителят 30 мин. по-рано минава през офиса да се въоръжи, след което минава през главната каса и товарене на багажа; маршрута свършвал около 16,30 -17ч, след което минава през офиса да се разоръжи; нямало е случай някои от инкасаторите да работят само на територията на П.

От приетото по делото на ПРС заключение по ССЕ от 11.05.2022 г., изготвено от вещо лице Д. С., се установява, че през процесния период въззиваемият е положил извънреден труд, както следва: за м.март 2020г.-55 минути; за м.април 2020 г.- 18ч и 20 мин.; за м.май 2020г.- 1ч и 30 мин; за м.юни -2020г.- 16ч и 25 мин. Или общо положения извънреден труд е в размер на 204,40 лв. ВЛ е изчислило извънредния труд на база представените документи от „Български пощи“ЕАД и трудовия договор, в който е записано, че работното време на П. Б. е 8 часа на смени, съгласно изготвен график, при сумарно изчисляване на работното време.Съдът не кредитира експертизата на вещото лице в тази част, тъй като същото е приело за извънреден труд времето, в което ищецът е предавал колетите в „Български пощи“ след 16,30 ч. като не е съобrazilо, че в трудовия договор на ищеца е посочено, че същият работи при сумарно изчисляване на работното време, а не при фиксирано работно време до 16,30ч. При това положение, при сумарно работно време, няма да е налице незаплатен труд, ако не е превишена средната продължителност на нормалния работен ден, за което не са събрани конкретни доказателства по делото. Ето защо претенцията за положен извънреден труд следва да се отхвърли като недоказана.

По отношение на незаплатени комендиrowъчни пари за м.юни 2020г. ССЕ е установила, че за м.06.2020 г. на ищеца не са начислени и изплатени командировъчни, тъй като през този период същият не е бил командирован до населени места, изискващи изплащането на командировъчни пари.

По отношение на размера на неплатения годишен отпуск по чл.224 КТ ВЛ е изчислило, че полагащият се платен годишен отпуск на ищеца е 7 дни в размер на 194,09 лв., а му е начислено и изплатено обезщетение за неползван платен годишен отпуск за 5 дни в размер на 166,32 лв. или искът се явява основателен за сумата 27,77 лв., до която сума искът е основателен и ще се уважи.

Тъй като ищецът е претендирал обезщетение за неползван платен годишен отпуск в размер на 138,63 лв., обжалваното решение ще следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно в отхвърлителната част за сумата 110,86 лв. и ще следва да се отмени за

разликата над 110,86 до 138,63 лв. и вместо него да се постанови друго, с което ще следва да се осъди работодателя да заплати на П.Б. сумата 27,77 лв.- обезщетение за неползван платен годишен отпуск .По отношение на претенцията за извънреден труд и неплатени командировъчни пари –решението като правилно и заносъобразно ще следва да се потвърди.

По отношение на разноските: Съгласно ДПП платеният от въззиваемият адв.хonorар е в размер на 420 лв. пред РС и 420 лв.- пред ПОС. По съразмерност на отхвърлените искове при ЦИ 1528,15 лв., следва да се присъдят разноски в размер на 824,73 лв.

$/1500,38 \times 840 : 1528,15 = 824,73$ лв.

Разноските на въззивника са 500 лв.-АВ пред РС и 800лв.-АВ пред ПОС или общо 1300 лв. Направено е искане за редуцирането му до мин.адв.възнаграждение по Наредба №1/2004 г. Искането е основателно, тъй като исковите с ниска правна и фактическа сложност.Съгласно чл.7,ал.2,т.2 от Наредба №1/2004 г.в сила от 31.07.2020 г., при материален интерес 1528,15 лв., дължимото адв.възнаграждение е 300 лв.+7% за горницата над 1000 лв., или $300 + 36,97$ лв.=336,97 лв. +4 по 100 лв.=400 лв. - за всяко следващо о.с.з. след второто или дължимото АВ пред ПРС е в размер на 736,97 лв., а пред ПОС – 336,97 лв. или общо 1073,94 лв. за две инстанции, до която сума следва да се редуцира платеното АВ от 1300 лв. По съразмерност на уважените искове при ЦИ 1528,15 лв., на въззивника следва да се присъдят разноски в размер на 19,51 лв. $/27,77 \times 1073,97 : 1528,15 = 19,51$ лв./

Предвид гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №2769/20.07.2022г. по гр.д.№3975/2021г. на ПРС, 15 гр.с., в частта, с което са отхвърлени предявените от П. Н. Б. с ЕГН:***** искове против “Ей Ес Пи“ЕООД, ЕИК ***** със седалище и АУ гр.***** в общ размер на 1500.38 лв., в това число: възнаграждение за положен извънреден труд в размер на в размер от 208 часа за периода 06.03.2020 г. - 01.07.2020 г. за сумата 1079,52 лв., обезщетение за командировка за м. юни 2020 г. в размер на 310 лв. и обезщетение за неползван платен годишен отпуск за сумата 110,86 лв.

ОТМЕНЯ решение №2769/20.07.2022г. по гр.д.№3975/2021г. на ПРС, 15 гр.с., в частта, с което е отхвърлен предявеният от П. Н. Б. с ЕГН:***** против “Ей Ес Пи“ЕООД, ЕИК ***** със седалище и АУ гр.***** иск за заплащане на обезщетение за неползван платен годишен отпуск за разликата над 110,86 лв. до пълния предявен размер от 138,63 лв. и вместо него в тази част ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА “Ей Ес Пи“ЕООД, ЕИК ***** със седалище и АУ гр.***** да заплати на П. Н. Б. с ЕГН:***** сумата 27,77 лв. -обезщетение за неползван платен годишен отпуск и 19,51 лв.- разноски по делото по съразмерност.

ОСЪЖДА П. Н. Б. с ЕГН:***** да заплати на “Ей Ес Пи“ЕООД, ЕИК ***** със седалище и АУ гр.***** сумата 824,73 лв.- разноски по делото по съразмерност.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____